

14/2011. sz. jegyzőkönyv

Készült: Alsószolca Város Közösségi Ház és Könyvtárban megtartott ünnepi képviselő-testületi ülésről, mely 2011. augusztus 20-án 9 órakor kezdődött

Jelen vannak: Zsiros Sándorné polgármester, Csöbör Katalin alpolgármester, Brünner István, Dr. Majoros Géza, Fáklya Tiborné, Fodor Ákos, Ráki István, Szilágyi László, Tóth J. Sándor képviselő-testületi tagok, Urbánné Lengyel Zsuzsanna jegyző /a jelenlévő képviselők száma 9 fő/

Érdeklődőként kb. 250 fő jelent meg az ünnepi képviselő-testületi ülésen.

Zsiros Sándorné polgármester: megállapította, hogy 9 fő jelenlétével az ülés határozatképes, azt megnyitotta. A képviselő-testület korábbi döntése alapján ünnepi testületi ülést tartanak, megemlékezve Alsószolca fennállásának 730. évfordulójára, az államalapításra.

Köszöntötte szlovákiai testvértelepülésük Pelsőc polgármesterét Gergely Gábor urat, Skokán András alpolgármester urat, Csöbör Katalin országgyűlési képviselőt, a képviselő-testület tagjait, az egyházak és civil szervezetek vezetőit, képviselőit, a kábeltelevízió nézőit és a megjelenteket. Megköszönte, hogy elfogadták meghívását, hogy közösen ünnepelhessék Alsószolca fennállásának 730. évfordulóját és emlékezzenek államalapításukra. Tájékoztatásként elmondta, hogy Vatamány Bertalan, az alsószolcai görög katolikus egyház vezetője nyugállományba vonult és helyét Gulybán Tibor parókus úr vette át, aki a rendezvény előtt meglátogatta és jókívánásait küldi, de sajnos egyéb kötelességei miatt a mai kenyérszentelésen nem tud részt venni. Tar Sándor tiszteletes urat elfoglaltsága miatt a rendezvényen Mike Martin helyettesíti. Emlékeztette a megjelenteket arra az öt évvel ezelőtti napra, amikor tiszteletes urat születésnapján üdvözölték. A napokban tölti be 65. életévét, melyhez gratulált és jó egészséget kívánt. Kérte, hogy elsőként közösen hallgassák meg és énekeljék el a nemzet és a szlovák nemzet himnuszát.

A mai napot egy másik esemény is ünnepélyessé teszi. 2006-ban Pelsőc és Alsószolca között testvérvárosi megállapodás aláírására került sor. Akkor ez a megállapodás már csak hivatalossá tette a településeik között közel 30 éve fennálló kapcsolatot. A kapcsolatfelvétel még az 1970-es évek elején kezdődött, amelynek során a Herman Ottó Általános Iskola és a Pelsőci Szlovák tannyelvű iskola között alakult ki cserekapcsolat a közös téli sítáborra és a nyári balatoni táborozásra. Az évek során rendszeressé váló táborozások során gyerekek, pedagógusok, szülők ismerkedtek meg egymással és kötöttek sok esetben akár életre szóló kapcsolatot, barátságot is. Közben a pelsőci magyar iskola és a Herman Ottó iskola között olyan jó kapcsolat alakult ki, melynek eredményeként számos közös pályázaton vettek részt. A kapcsolat hivatalossá tételével újabb lehetőségek nyíltak, Uniós pályázatok révén a kapcsolatok ápolására, továbbfejlesztésére és új barátságok kialakítására. Napjainkban részt vesznek egymás falu-illetve városnapi rendezvényein és nyugdíjas klubjaink tagjai is rendszeresen találkoznak. Kérte Polgármester urat, hogy vigye el az alsószolcai lakosok üdvözlét és jókívánásait Pelsőc lakóinak.

Átadta a szót Gergely Gábor úrnak, a pelsőci testvértelepülésük polgármesterének.

Gergely Gábor Pelsőc polgármestere: köszöntötte Csöbör Katalin országgyűlési képviselőt, a képviselő-testület tagjait, a kábeltelevízió nézőit és a megjelenteket. Megköszönte a meghívást, hogy együtt ünnepelhessenek a mai napon.

Zsiros Sándorné polgármester: minden embert érdekel az őseinek, az előtte élőknek a története. Gyermekeinket csak úgy taníthatjuk meg szülőhelyük, lakóhelyük megbecsülésére, szeretetére, ha elmesélik nekik a történetét. Hiszi és vallja, hogy csak azt a tájat, csak azt a falut és várost, csak azt az országot érezhetik magukénak, csak azt szerethetik igazán, amelyet ismernek. „A csiga a hátán hordja a házát; az embernek a szívében kell hordoznia a hazát – bármerre jár is.” Ezt a mottót még az év elején választották, amikor elhatározták, hogy az idén megünneplik településük fennállásának 730. évfordulóját. Ez fejezi ki, hogy az embernek ragaszkodnia, kötődnie kell a szülőföldjéhez. A településük létezését bizonyító első írásos emléküink 1281-ből való. Valószínűleg nem csak ettől az időtől kezdve, hanem már évezredekkel ezelőtt is volt élet ezen a helyen, hiszen a Sajó-folyó általi adottságok, a víz jelenléte, a folyó halai, a természeti környezet alkalmassá tette a területet arra, hogy itt emberi közösségek letelepedjenek és éljenek. Az elmúlt évszázadok során a településünk sorsát nemcsak a természeti erők és a gazdasági folyamatok alakították, hanem elsősorban az itt élő emberek, akik akarataikkal, vágyaikkal, s mindenekelőtt tetteikkel egy emberibb élet feltételeit teremtették meg itt, a Sajó-partján. A szülőföld, az ősök vagy a lakóhely múltjának, küzdelmeinek, kudarcainak, sikereinek megismerése nemcsak e táj szeretetét, az ősök tiszteletét jelenti, hanem erőt adhat a mai ember mindennapi küzdelmeihez, újrakezdéseihez és ráébredéshez szülőföldünk, szűkebb lakókörnyezetünk értékeire. Mert vannak természeti értékeink, amelyeket a mindennapok során talán észre sem veszünk, vannak kulturális hagyományaink, amelyeknek észrevétlenül is részesei vagyunk. Mert van ezerszálú kötődésünk a településünkhöz, az itt élő barátainkhoz, családunkhoz, lakótársainkhoz, amelyet nem lehet elszakítani. Alsózsolca ez a közösség, amelyik sorsát hol büszkén, hol egykedvűen tudomásul véve örököse, letéteményese az előző generációk kulturális hagyatékának. Örököse a sokszor szeszélyes Sajó által sok ezer év alatt megformált szép tájnak, ami ideköti és mindig visszahúzza e vidék, Alsózsolca szülőtteit. Örököse a változó településszerkezetnek, amin a természettel is megvívott csaták során, minden generáció rajta hagyta a keze nyomát és örököse természetesen a nyelvnek, a tradíciónak, amit a századok óta itt élők és az utóbb megtelepülők alakítottak ki. Örököse a helyneveknek, a dűlőneveknek, amiket csak a zsolcaiak érthetnek igazán, mert ők tudják a táj részleteihez kapcsolni azokat. Ezek azok az apróságok, amelyek mély gyökerekkel kötnek sokunkat ide Alsózsolcára. Legyünk erre büszkék. A régmúlt korok Alsózsolcán élt lakói ma már bizonyára nem ismernének rá egykori lakóhelyükre, amely az évszázadok során gyökeres változásokon ment keresztül. Lakóinak száma egyre nőtt, új házak sokasága emelkedett ki a földből. Az egykori sáros, poros utakat aszfaltszönyeg borítja. Az udvarokon csipegető lábas jószágok szinte teljesen eltűntek, a portákon lovas szekér helyett személygépkocsik parkolnak. Az egykor volt Községháza helyén Polgármesteri Hivatal épült, mely a települési Önkormányzat hivatalaként ellátja a közigazgatási és önkormányzati feladatokat a lakosság szolgálatában. Jegyző és pénztáros ma is van, de napjainkban már nem kisbíró és írnok, hanem titkárság, számítógépek, kábeltévé és modern eszközök végzik és segítik a munkát. Felsorolni nem lehet mindazt a változást, amely a mai képére formálta Alsózsolcát. Ma mintegy 6000 lakója van a településnek. Az itt élő emberek üzemekben, gyárakban dolgoznak és csupán néhány tucatnyi család tart állatokat vagy műveli a termőföldeket. De ez így van jól, ezt kívánják a változások, amelyeket minden korban átélnek az emberek. Elődeinknek is szembe kellett nézni a történelmi viharokkal, természeti katasztrófákkal. Mi a globalizáció korát éljük. Tamási Áron gondolatait idézte: „Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne”. Nekünk az otthonunk Alsózsolcán van. Történelmi feladatunk és felelősségünk ezt az otthont minél szebbé, élhetőbbé tenni saját magunk és az elkövetkező nemzedékek számára.

Megköszönte a figyelmet és felkérte Csöbör Katalin alpolgármester asszonyt, térségünk országgyűlési képviselőjét, hogy méltassa államalapításunk évfordulóját, nemzeti ünnepünket.

Csöbör Katalin alpolgármester: köszöntötte az ünneplő közönséget. 1083. augusztus huszadikán avatták szentté a fehérvári bazilikában I. Istvánt. Azóta minden évben megemlékeztünk erről a napról. Még akkor is, amikor idegen megszállók érdekeit kiszolgáló kormányok megpróbálták átértelmezni az eredeti jelentését. Augusztus huszadika a legnagyobb nemzeti ünnepünk, hiszen Szent Istvánnak köszönhetjük Magyarországot.

Szent Istvánra emlékezve, az ő művét ünnepeljük ma, amely mindannyiunk életének kerete és a magyar nemzet megmaradásának biztosítója.

Ő adott formát a Kárpátok gyűrűjében megtelepült magyarságnak azzal, hogy megalkotta a magyar államot.

Más szavakkal a magyar állam születésnapját ünnepeljük, kicsit mindannyiunk születésnapját, hiszen Szent István tette nélkül mi sem lennénk itt, mi sem születhettünk volna meg, mai magyarok.

Nagyon sok törzs átvonult a történelem színpadán, de csak kis részüknek sikerült államot alapítaniuk. Ezen a napon joggal lehetünk büszkék arra, hogy nekünk, magyaroknak ez sikerült.

Mégis, sokszor tűnik úgy, hogy ez magától értetődő dolog, hogy erre nem is kell külön figyelmet fordítanunk. Mi magyarok azonban megtanultuk megbecsülni a független állam létét eddigi történelmünk során.

Ma megint olyan korban élünk, amikor ugyan országunkban nem állomásoknak idegen csapatok, mégis bizonytalanná válik az eddig biztosnak hitt, az eddig magától értetődő.

Nem szeretjük a bizonytalanságot, de a magától értetődőtől legalább annyira óvakodnunk kell, mert az vezet az eltunyuláshoz, majd a szellemi és a testi elsoványodáshoz.

Mindig, mindenről tovább kell tehát gondolkodnunk, mert körülöttünk a világ egyre gyorsabban változik. Ma már egyre világosabban látjuk, hogy korunk átmeneti kor. Érezzük, hogy nagy változások szemtanúi vagyunk, és érezzük, hogy még nagyobbaknak leszünk a szemtanúi. Ma még nem tudjuk pontosan, hogy miként, de korunkban alapvetően változik meg a gazdasági rend, a politikai berendezkedés, a földrészek demográfiai helyzete, a világ nagyhatalmi szerkezete, és ezért alapvetően változik meg mindennapi életünk is. Tudósaink olyan változásokat vizionálnak, amelyeket néhány éve még lehetetlennek tartottunk volna, és van, aki évezredes nagy európai államok pusztulását jövendöli, sőt van, aki Európa végét jósolja!

A magyar állam születésnapján, Szent Istvánra emlékezve, úgy érzem, hogy kötelességünk a magyar állam megmaradásának jelenkori feltételein is elgondolkodni. Engedjék meg, hogy ünnepi beszédemet a megemlékezés szavaival folytassam. Szent Istvánra emlékezni nem könnyű, hiszen még az Esztergomi születése évét, sőt valójában még arcvonásait sem ismerjük pontosan. A személyéhez kapcsolt tárgyakról a történelmi kritika kimutatta, hogy a politikai szándék utólag kapcsolta azokat az első nagy királyhoz. A hagyományban leírt jellemvonásai magukon viselik az óhatatlan torzításokat. Amit biztosan tudunk, hogy a bajor herceg lányát, Gizellát vette feleségül, és ez korszakos jelentőségű volt Magyarország sorsát illetően. Addig ugyanis eredménytelenül folyt a magyarság keresztény hitre térítése. Ekkor azonban István a bajor segítséggel leverte Koppányt és megerősítette a keresztény hitet, és a saját hatalmát az egész Kárpát-medencében. Ezután már megtörténhetett István megkoronázása, amellyel egyszerre lett országa királya és főpapja. Ebben az időben ugyanis a királyokat Jézus testének értelmezte a teológia. De ne gondoljuk, hogy ezzel szent István ölébe hullott az ország fölötti hatalom. Még legalább harminc évig tartó harc követte a koronázást, harc a pogány fejedelmek ellen. István apjának, Géjának és elődeinek a legitimitást az jelentette, hogy ősük a turulmadár és Emese nászából született. Ez a jogcím a szilárdan keresztény István számára elfogadhatatlanná vált. Ezért volt szüksége a koronára. Tisztelt Ünneplő közönség! Szent István napja az egység ünnepe.

Magyarország függetlensége, biztonsága, jóléte az az alap, amelyben mindenki egyetért, és amely mindenkinek érdeke. A nemzet egysége megkívánja azoknak az alapvető intézményeknek és elveknek a fenntartását, az azokban való egyetértést, amelyeket alkotmányunk tartalmaz. Az alapokban való közösségünket pedig különösen fontos kimondani ma, amikor megint a nemzeti egységért harcolunk. Szent István napján az állam egységteremtő feladatáról kell szólnunk. Ismét tisztáznunk kell, és fel kell mutatnunk az alapokat – hiszen elbizonytalanodás tapasztalható az állam feladatai, és kötelességei körül. Emlékezzünk tehát: Szent István nem csupán azzal alkotta meg a magyar királyságot, hogy fejére helyezte a koronát, kezébe vette a zászlós lándzsát, és nem is hadjárataival, hanem az egész életét kitöltő államszervező építkezésével. A várak hálózatával és a vármegyrendszerrel korszerű közigazgatást teremtett. Megalkotta és szigorúan megkövetelte híres törvényeit, kiépítette az egyházszerkezetet, biztonságossá tette a kereskedők útjait.

Már a kortárs Európa tudja: Magyarország jogbiztonságot és vagyonsbiztonságot nyújt. A magyar állam már keletkezésekor ellátta az állam ősidők óta megkövetelt feladatát: biztonságot és békét adott. Gondoljunk erre ma, amikor a közélet vitái gyakran az állam szerepéről szólnak. Az olcsóbb állam, karcsúbb állam jelszavai kavarnak a közbeszédben. Le kell tehát szögezni: az állam fő feladata továbbra is – biztonságot adni népének. Megvédeni az ország függetlenségét – belül pedig rendet, igazságot és békét teremteni. Más szóval: jogbiztonságot. Ehhez jó törvények kellenek, amelyeket az állam nemcsak megkövetel, de maga is betart. Alapvető, hogy az állam működése mindenki számára megismerhető és ellenőrizhető legyen. Mindenekelőtt azonban bizalomra van szükség, amely nélkül az ország nem működhet jól. Biztonság, átláthatóság és bizalom összefüggnek. Ma, a globalizált gazdaság korában az állam központi erejére, magas szakképzettségére és korrupciómentességére van szükség. Nem véletlenül hangsúlyozom az állam erejét, hiszen gazdasági válság idején megnő a jogbizonytalanság érzése. Ilyenkor nagyon fontos a rend őreinek erősítése, és különösen veszélyes az önjelölt rendteremtők felbukkanása.

Tisztelt Ünneplő közönség! Első királyunk az egységet jelképezi: mind a nyugati, mind a keleti egyház a szentjei sorába iktatta. Államalapító királyként pedig ránk hagyta alkotását, a magyar államot, amely egységünk alapja. Ez az egység pedig akkor lesz élő, ha az egymás iránti bizalmatlanságot és a félelmet kivetjük szívünkéből.

Zsiros Sándorné polgármester: augusztus 20-a alkalmából minden évben a Köztársasági elnök úr magas rangú állami kitüntetésekkel adományoz. Ezeket a címeket a tudomány, a művészet, a kultúra és a gazdaság különböző területén tevékenykedő, kimagasló szakmai munkát végző magyar állampolgárok kaphatják meg. Évek óta önkormányzatunknak is vannak saját kitüntetések. A képviselő-testület 11/2002.(V.23.) önkormányzati rendeletében szabályozta a kitüntetések adományozásának rendjét. Ez a rendelet tartalmazza mindazon elismeréseket, amelyeket a Képviselő-testület döntése alapján arra érdemes személyeknek vagy közösségeknek ítél oda. Az egyik ilyen kitüntetésünk az „Alsózsolcai Közösségért” elismerő cím és a vele járó oklevél, arany pecsétgyűrű és kerámia váza. A kitüntetést az a személy vagy személyek kaphatják, akik a város életének fejlesztése terén hosszabb időn át kiemelkedő munkát végeztek és ezzel jelentősen hozzájárultak a város szellemi, erkölcsi és anyagi értékeinek gyarapításához, a település hírnevének öregbítéséhez. Ebben az évben arra a személyre esett a választásuk, aki hosszú évek óta pedagógusként dolgozik Alsózsolcán. Gyermekünket tanítja, neveli, amely nagyon szép hivatás, de sokszor embert próbáló feladat. Különösen nehéz ez akkor, ha az embernek saját magának is van négy gyermeke, akik mindnyájan tanulnak az általános iskolától az egyetemig. A kitüntetett személynek a példamutató családi élet és a munka mellett még arra is van rendkívül sok energiája, hogy egy olyan közösség munkáját segítse, akik a népi hagyományok megőrzését tűzték ki fő célként és ennek érdekében tevékenykednek. Munkája nyomán nem csak a régi korok táncai,

hagyományai elevenednek meg, hanem szebbnél szebb fellépő ruhákat is megcsodálhatunk egy-egy produkció során. És ami azt a személyt, akit percekben belül ki fogunk tüntetni, még különlegesebbé teszi, azt hiszem talán közel s távol egyedülálló. A táncot úgy oktatja, hogy azt minden gyermekével meg tudta kedveltetni. Valószínű, hogy nincs még egy olyan tánccsoport az országban sem, ahol egyszerre négy testvér is táncol, mert hiszen a gyermekei mindnyájan ennek a táncos közösségnek a tagjai. Az egész család élete és közösségi munkája példaként szolgálhat sokunk számára. Fentiek alapján a Képviselő-testület úgy határozott, hogy a város életének fejlesztése terén hosszabb időn át végzett kiemelkedő munkája alapján, mellyel jelentősen hozzájárult a város szellemi, erkölcsi és anyagi értékeinek gyarapításához, a település hírnevének öregbítéséhez, 2011. évben Pappné Berei Éva részére az „Alsózsolcai Közösségért” kitüntetést adományozza. A kitüntetéshez mindannyiunk nevében gratulált és jó egészséget kívánt a folytatáshoz.

A település fennállásának évfordulójára készülődvén rendkívül sok érdekes dokumentummal, fotóval találkozott, melyek egy része aztán helyet is kapott abban a könyvben, melyet a napokban jelentetett meg Alsózsolca város Képviselő-testülete. A mű szerzői: Bodnár Tamás, Farkas Ferenc és jómaga. A mű címe: Mesélő képek. Szívükben őrzött lakóhelyük, Alsózsolca 730 éves. Ha majd a kezükbe veszik és lapozgatják, megértik, hogy ez a sok mindent eláruló cím azt is jelenti, hogy bármerre visz a sorsuk, valamilyen kötődésük mindig lesz szülőföldükhöz.

Egy Alsózsolcáról már elszármazott fiatal hölgy, jelenleg Budapesten él, de rendszeresen hazajár szüleihez. Egyik szenvedélye a fotózás. Amikor csak teheti, minden érdekes tájképbe vagy természeti jelenségbe illő eseményt lefényképez. Ezek között sok Alsózsolcán készült kép található. Ezekből a zsolcai képekből rendelkezésünkre bocsátott egy kiállításra valót, melyet az ünnepi ülés és a műsor befejezése után Önök is megtekinthetnek az emeleti Galérián. Kérte, fogadják szeretettel és Önök is láthatják meg, hogy mennyi szépség van Alsózsolcán, csak meg kell látni, észre kell venni. Az ifjú hölgy Farkas Örzse elhozott egy csokorra valót a fotóiból, ezzel is emelve e nap fényét. Kérte, hogy a műsor befejezése után tartsanak vele és képviselő társaival, tekintsék meg a kiállítást. Megköszönte Örsének, hogy elhozta ezeket a képeket és további eredményes fotózást és sok sikert kívánt mindannyiuk nevében.

A mai ünnepi képviselő-testületi ülést bezárta és kérte a jelenlévőket, hogy tekintsék meg közösen az ünnepi műsort, majd az új kenyér megáldása és megszegése következik. Megköszönte a figyelmet.

Más vélemény, hozzászólás nem volt, így **Zsiros Sándorné polgármester** az ünnepi képviselő-testületi ülést 9 óra 50 perckor bezárta.

Kmf

Zsiros Sándorné
polgármester

Urbánné Lengyel Zsuzsanna
jegyző

Koczka Imréné
jegyzőkönyvvezető